

הנזיר נקרא קדוש והלוי טהור

לִיּוֹאֵי מַה כְּתִיב בְּהוֹ, (במדבר ח) וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם
הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל כָּל
בְּשָׂרָם. כִּיּוֹן דַּעֲבָרֵי שְׂעָרָא, וְעַבְדֵי כּוֹלֵי הָאֵי, כְּדִין
אֶקְרִי לִיּוֹאֵי טָהוֹר, וְלֹא קָדוֹשׁ והנה מה כתוב אצל הלויים וכה תעשה
 להם וגו' ומכיון שהעבירו הלויים את כל שערים ועשו את כל הסדר הזה אז בזה נקרא הלוי
 טהור ע"י שהוא נאחז בגבורה, אולם הוא לא נקרא קדוש מאחר שסוד הקדושה הוא בחסד
 שבימין וסוד הטהרה הוא בגבורה שבשמאל (רמ"ק). **אָבֵל הָאֵי נְזִיר בְּגִין**
דְּאֵתְפָּרֵשׁ מֵהָאֵי סְטָרָא, אֶקְרִי קָדוֹשׁ וְלֹא טָהוֹר אבל זה
 הנזיר מכיון שהוא נפרש מזה הצד של הדינים שבשמאל והלך אל צד הרחמים שבימין אז
 לכן הוא נקרא קדוש ולא טהור. **בְּגִין כִּדְ כְּתִיב, כָּל יְמֵי נְדָר נְזִירוֹ**
וְגו' אֲשֶׁר יִזִּיר לִי קָדוֹשׁ יִהְיֶה וְגו' ומשום כך כתוב 'כל ימי נדר נזרו
 וגו' קדוש יהיה' כי הנזיר שהוא בסוד הרחמים שבימין אז הוא נקרא קדוש ולא טהור כי בזה
 הנזיר עולה לא"א הנקרא קדוש מאחר שיש בו ת"י נימין כמנין קדוש (מק"מ).

גִּדְל פְּרַע שְׂעַר רֵאשׁוּ, מְשׁוּם הָא דְכְּתִיב, (דניאל ז) וְשְׂעַר
רֵאשִׁיהָ כַּעֲמַר נִקָּא, דְּבַהֲאֵי דְמִי לְגִזּוֹנָא דְלַעֲיָלָא
 ומש"כ על הנזיר 'גדל פרע שער ראשו' הוא בגלל שנאמר על א"א ששער ראשו הוא כצמר
 נקי ולכן שהם בסוד החסדים ולכן אסור לו להעבירם כי בזה הוא דומה לדוגמת א"א

שלמעלה (רמ"ק). אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר רַב, בְּשַׁעְרֵי מַמְשֵׁ
 אֲשֶׁת־מוֹדַע דְּאִיהוּ קְבִישָׁא, דְּכִתְיִב, (שיר השירים ה) קְנֻצוֹתָיו
 תִּלְתְּלִים אמר רבי יהודה בן רב שבשערות ממש נודע הנזיר שהוא קדוש שכתוב
 בפסוק 'קוצותיו תלתלים', שהוא לשון שבח [וכן] וכן כאן הנזיר ע"י ששערותיו משולשות
 וארוכות נודע שהוא קדוש שאין בהן אחיזה לדינים מאחר שכולן הם רחמים.

בשערות יש סודות עליונים

תַּאֲנִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן, אֶלְמָלָא יִדְעֵי בְּנֵי נָשָׂא, מַאי קָאֲמְרִי
 בְּהַאי שַׁעְרָא, וּבְרָזָא דִּילֵיהּ, (ס"א בְּהַנִּי שַׁעְרֵי וּבְהַנִּי מִלִּין)
 כְּמָה דְּאִיהוּ בְּרָזָא דְרָזִין, אֲשֶׁת־מוֹדַעַן לְמֵאֲרִיהוֹן,
 בְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה שנה רשב"י אילו היו יודעים בני האדם מה הם אומרים ודורשים
 על אלו השערות ועל הסודות שבהן כמו שהוא נדרש בסודי סודות אז הם היו מכירים את
 גדלות קונם בחכמה יותר עליונה. עַד פָּאן רָזִי דְאֹרִייתָא, מְכָאן
 וְלַחֲלָאָה בְּתַרִּי (נ"א סְתָרִי) תוֹרָה, (ישעיה כג) סְחָרָה וְאֲתַנְנָה
 קִדְשׁ לֵי וְעַד כֵּן אֵין סוּדוֹת הַתּוֹרָה וּמִכֵּן וְאֵילַךְ נַעֲסוּק בְּסוּדוֹת הַעֲמוּקִים שֶׁהֵם כִּכְתָר
 הַמְּסַבֵּב אֶת הַתּוֹרָה וּמֵהֶם נוֹדַע גּוֹדֵל קְדוּשַׁת הַתּוֹרָה וְסוּדוּתִיהּ שְׁעֵלֵיהֶם נִאֲמַר סְחָרָה וְאֲתַנְנָה

אור הרשב"י

[רכז] אמנם זה נאמר על ז"א שבשעה שהוא לבנים כמו א"א וזה הנזיר הוא כדוגמת ז"א
 עושה דין אז שערות שחור אמנם כאשר הוא העולה לא"א ששערותיו נהפכים משחור ללבן
 עולה לא"א כגון במתן תורה אז שערותיו הם (דמשק אליעזר).

הלימוד היומני

לע"נ עמליה בת שולמית רחל ע"ה

קדש לה', דהיינו שאת רווח סחורתה תתן ותקדיש לה' בזה שתעסוק בסודות התורה לשמה

שאז הוא קדש לה'.

רעיא מהימנא

מצוה על הכהנים לברך בכל יום את עם ישראל

פְּקוּדָא (כ"ב) **דָּא לְבִרְכָא פִּהְנָא ית עֲמָא בְּכָל יוֹמָא,**

בְּיָקִיפוֹ דְּאַצְבָּעוֹן המצוה של מש"כ 'כה תברכו את בני ישראל'

הוא שיברכו הכהנים את עם ישראל בכל יום בזקיפת אצבעותיהם כי בהתמדת הברכה נפעל

ונעשה יותר רושם (רמ"ק). **וּלְבִרְכָא בְּרִכְתָּא בְּכָל יוֹמָא,**

לְאַשְׁתַּפְּחָא בְּרִכְאָן עֵילָא וְתִתָּא והם צריכים לברך כהנים בכל

יום בכדי שימצאו הברכות למעלה ולמטה, כי בכח הברכה מתברכים העליונים ועי"כ

מתברכים גם התחתונים. **דִּהָא אֲצַבְעָאן קַיְמָן בְּרִזָּא עֲלָאָה, חֲמִשׁ**

גּוֹ חֲמִשׁ. חֲמִשׁ דִּימִינָא, וְחֲמִשׁ דִּשְׂמָאלָא וכן הם צריכים לזקוף

את אצבעותיהם כלפי מעלה מאחר שהאצבעות עומדות כנגד סוד עליון, והם מכוונות כנגד

ה"ח וה"ג שבזה הם חמש שנכללים בחמש, כי החמש אצבעות שבימין הן כנגד ה"ח והחמש

אצבעות שבשמאל הן כנגד ה"ג שהם נכללים בה' חסדים. **חֲמִשׁ דִּימִינָא,**

אִינּוֹן שְׂבָחָא יְתִירָא עַל אִינּוֹן דִּשְׂמָאלָא, בְּגִין, דִּהָא

יְמִינָא אִית לִיהּ שְׂבָחָא יְתִירָא עַל שְׂמָאלָא והנה חמש

האצבעות שבימין הן במעלה יותר עליונה על חמשת האצבעות שבשמאל, מאחר שתמיד

הימין יש לו יותר מעלה על השמאל. **וְעַל דָּא בְּבִרְכָתָא דְקָא בְרִיךְ בְּהֵנָּא יִת עֲמָא, אֲצִטְרִיךְ לְזֻקְפָּא יְמִינָא עַל שְׂמָאלָא.**
וְלַעֲיִינָא בְּעִינָא טָבָא ומשום כך בברכה שמברכים הכהנים את עם ישראל הם צריכים להרים את יד ימין מעל יד שמאל בכדי להגביר את החסד על הגבורה, וכן צריך הכהן לעיין בעין טובה על ישראל ולברכם באהבה בסוד 'טוב עין הוא יבורך' ודרשו חז"ל [ורכז] אל תקרי יבורך אלא יברך מאחר שהברכה תלויה בעין השכל ובטהרת המחשבה (רמ"ק).

בזמן ברכת כהנים ישראל מתברכים מלמעלה ומלמטה

וְכַד פָּרִיש יְדוּי בְּהֵנָּא, שְׂכִינְתָּא שְׂרִיא עַל אֵינוֹן אֲצַבְעָאן וכאשר פורס הכהן את ידיו לכרך את ישראל אז השכינה שורה על אלו אצבעותיו, **דְּהָא קְדִשָּׁא בְרִיךְ הוּא אֲסִתְכֶם עִמִּיה** **דְּכֵהֵנָּא בְּאֵינוֹן בְּרֻכָּאן. וְיִשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכִין מִתְרִין סְטְרִין מַעֲלָא וְתַתָּא** כי הרי הקב"ה מסכים עם הכהן באלו הברכות ואז ישראל מתברכים משני צדדים מלמעלה ומלמטה. **מַעֲלָא, שְׂכִינְתָּא דְשְׂרִיא עַל אֵינוֹן אֲצַבְעָאן, וְכֵהֵנָּא דְקָא מְבָרַךְ** ומלמעלה הברכה היא מהשכינה השורה על אותן האצבעות של הכהנים, ומלמטה הברכה הוא ע"י ברכת הכהנים.

אור הרשב"י

ורכז] כדאיתא בסוטה דף לח עמוד ב' ואמר ריב"ל: אין נותנין כוס של ברכה לברך אלא לטוב עין, שנאמר: טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל, אל תיקרי יבורך אלא יברך.

הלימוד היומני